

NEVER MIND KoRKkiruuvi

HERE'S

SÄHKÖSANOMAT

1/4
2019

Tässä lehdessä:

Puheenjohtajan palsta	2
Pääkirjoitus	3-4
Sähkömies	5-6
Sähkökillan 51. vuosijuhlat	7-8
TEK palsta	9
Miksi sähköteekkari äänestäisi?	10-12
Tarinoita teekkarielämästä osa I	13-14

Päätoimittaja ja taittaja:
Sofia Finn Virtanen

Kuvat:

s1 ja s14 Sofia Finn Virtanen
s4 Santeri Suomala
s7-8 ja s15 Carita Logrén

Puheenjohtajan palsta

Samu Lampinen

Hejsan alla!

On tullut vihdoin aika kirjoitella Skillan tämän vuoden linjauksista (paskanpuhumisesta) ja tulevista haasteista. Kaikeksi onneksemme juhluvuoden rumba ei kaatanut talouttamme eikä rikkonut tekijöitäkään, joten vuodelle on annettu erinomaiset puitteet! Olemme kuitenkin unohtaneet rakkaan kiltahuoneemme kunnan kaiken muun keskellä. Tämän vuoden tavoittena onkin saada kiltahuonees-

tamme taas viihtyisä ja tilavampi hyödyntämällä koko tilaamme paremmin.

Vuoden 2019 sirkus on lähtenyt pyörimään yliopistofuusion ympärillä, onneksi opiskelijan silmissä mitään ei ole – ainakaan

huomattavasti – muuttunut ja arki pyörii siinä missä ennenkin. Kovalla vauhdilla mennään kohti wappua ja kevättä. Muistakaa siis hoitaa kouluhommanne ajoissa alta pois, jotta keväästä pääsee kunnolla nauttimaan.

Uudet tutorit ovat näillä näppäimillä valittu ja Fuksivastaavat valitaan aivan pian eli hakemukset tulille! Jorinat kuitenkin sikseen ja katse kohti tulevaa vuotta. Laitetaan ideat teoiksi ja tehdään Sähkökillasta taas askeleen parempi Skilta!

Kiitos ja kumarrus,
Samu Lampinen
Puheenjohtajanne

Uuden päätoimittajan tervehdys

Sofia Finn Virtanen

Halojata halloo ja heipsistä vaan! Nyt pärähtää käyntiin uuden päätoimittajan kirjoitus. Meikäläinen on Sofia elikkäs Finn, Finski tai Fibbe Virtanen. Opiskelen nyt toista vuotta ja toimin Sähkösanomien uutena päätoimittajana, sekä Skillan mediatoimihenkilönä.

2019 lähti käyntiin muutolla Hervantaan, ja neljän päivän kodittomuudella. Ei hätää, onneksi on frendejä joilla yöpyä! Ensimmäinen kotini oli nimittäin Kalevassa. Tosi hyvä ja ihana mesta, mutta kyllä siinä joulukuussa 2017 pohdin, että olisi mukavaa asua Hervannassa; lähellä kiltaa ja lähellä ystäviä.

Muutto Kalevasta oli erittäin haikea. Asuin seitsemännessä kerroksessa, joten näin maisemat Tornin Hotellille ja jopa

Pyynikille asti. Valitettavasti tämä ei toiminut toisinpäin, enkä ikinä erottanut

Torni Hotellin tai Pyynikin näköalatornin huipulta kotiani. Maisemien lisäksi suoraan alakerrassani oli Subway, joka pelasti pahimmatkin hetkelliset myrkytystilat kehostani.

Hieman kyyneliä vierittäen pakkasin tavaroitani ja kannoin niitä muuttoautoon. Olihan Kalevassa sentään ensimmäinen oma kotini, jossa pystyin kuuntelemaan musiikkia ilman kuulokkeita ja levittämään sohvalle koko omaisuuteni, ilman että kukaan huomauttaisi minun olemassaolostani.

Kaikki ne surullisen haikeat tunteet kuitenkin tärähtivät täysin ympäri ja ämpäri, kun näin kuka minun kotiini muutti. Varovasti nostin katsettani

caruna

A woman with glasses and a blue plaid shirt is smiling and clapping her hands. She is wearing a blue bag with many patches, including one that says 'TAMPERE, Finland' and another that says 'TREY'. The background is a blurred indoor setting.

nähdäkseni tämän henkilön, mutta ensimmäisenä silmiini kohdistuivat pienet tassut. Sehän oli koira! Ja maailman suloisin koira se olikin! Tämä koira oli pieni ja hyvin pehmeä. Sen turkki oli kuin hattaraa, kun se temmelsi lumessa. Tämä pieni otus oli erittäin kiltti ja vaalean lattekahveen värinen.

Enää minua ei siis harmittanut tämä suuri muutos elämässäni. Näin taas kaiken hyvän mikä minua odotti; nimittäin Hervanta ja pitkät illat ilman murheita bussiaikatauluista! Jätin Kalevan hyviin tassuihin ja siirryin kohti uutta elämääni.

PS. On muuten ihan vitun AWESOMEA kuunnella Beastie Boyta, kun kirjoittaa Sähkösanomia!

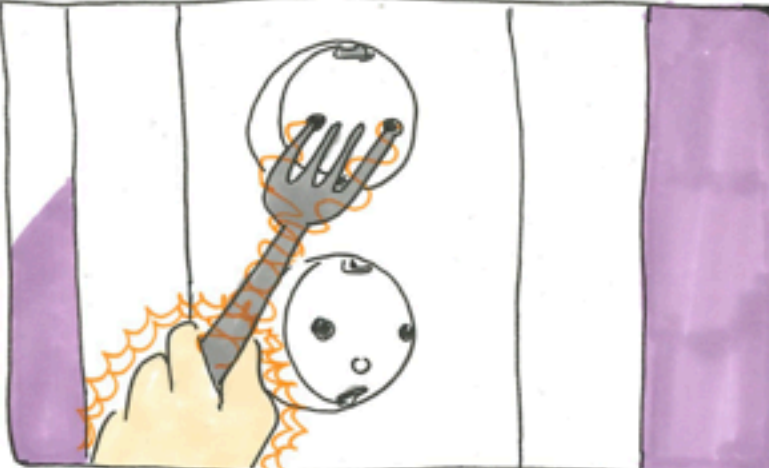

SÄHKÖMIES

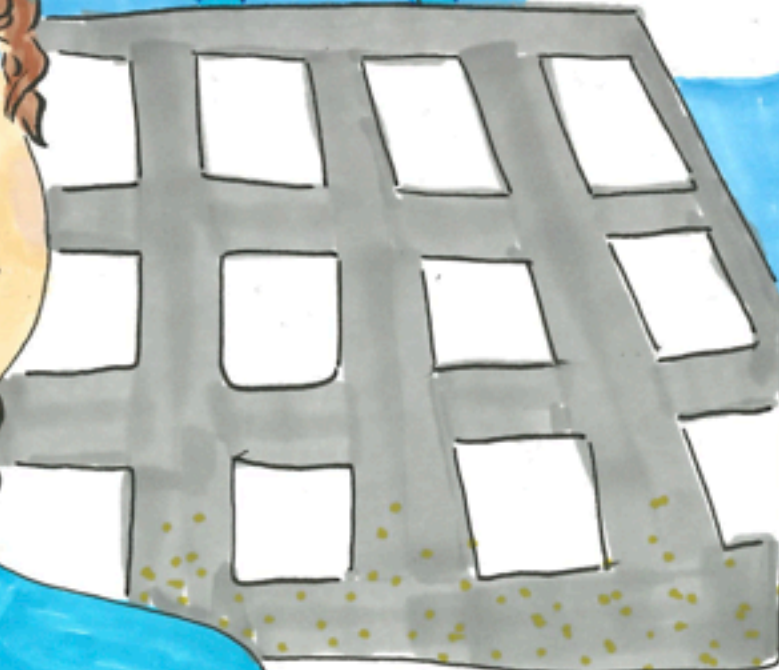
Kuvitus. Sofia Finn Virtanen
Tarina: Santeri Suomala
Muusa: Aurora Kaaja

I/IV

SÄHKÖMIES SAI VOIMANSA, KUN
TYÖNSI HAARUKAN PISTORASIAAN

JÄ NYT HÄN ON
SÄHKÖMIES

SÄHKÖMIES ON
SUPERSANKARI
JA HÄNEN
VOIMIAAN OVAT...

TUNNOITAN
SINUT!

SALAMA-
KATSE!

HEI VAAN,
JOPAS
LÄHTI!

MUTTA HÄNEN VASTASSAAN
ON... **KONEISTAJA!**

TARINA
JATKUU
SÄHKÖ-
SANOMISSA

Sähkökillan 51. vuosijuhlat

Mikko Impiö

50v-juhlavuoden jälkeen Sähkökilta palailee takaisin normaaliin arkeen ja kaikki jäävät odottamaan 50 vuoden kuluttua, vuonna 2068 järjestettäviä Sähkökillan 100v vuosijuhlia. Mutta hetkinen! Näyttää siltä, että ledivilkuttimen sijaan fuksit ovatkin rakentaneet aikakoneen ja pääsemme nauttimaan tulevaisuuden loistosta viisikymmentä vuotta etuajassa!

Olemme siirtyneet vuoteen 2068, paikkana on vuoden 2065 maakuntaudistuksessa arvonsa saanut Nokian maakunta, tarkemmin sanottuna juhlatila Tehdas 108. Olemme saapuneet tänne juhlistamaan Sähkökillan 51. vuosijuhlaa. Voimme havaita tuttuja naamoja vuodesta 2019, tosin hieman vanhempina versioina itsestään, ja osa uusista tuttavuuksista muistuttaa enemmänkin ihmisen ja robotin yhdistelmää. Juhlavieraat ovat saapuneet paikalle Tampereen uuden yliopiston (nimi muutettu Tampereen yliopistosta vuonna 2048) Hervannan kampukselta, jossa osa vieraista luovutti lahjan cocktail-tilaisuudessa Kampusklubilla ja osa puolestaan odotti kuljetusta pääjuhlapaikalle pienen naposteltavan kera Kielikeskuksentiloissa. Tänä vuonna Skilta oli saanut erityisiä vieraita Tukholmasta, Kungliga Tekniska Högskolanista, sekä uudesta tiedekunnastamme Vico ry:n, Luupin ja tiedekunnan dekaanin edustuksen puolesta.

Puheenjohtajan avajaispuheen jälkeen pääjuhlaa vietettiin totuttuun tapaan ruoan, juoman ja laulun merkeissä. Seremoniamestarina toimi Skillan matriarkkanankin tunnettu Mervi Mahlamäki, joka luotsasi juhlan mallikkaasti alusta loppuun 50. vuosijuhlissa lahjaksi saatua, uutta alumiinista salaman muotoon valettua seren sauvaa käyttäen. Juhlatila oli koristeltu ilmastonmuutoksen aikaansaaman maapallon viidakoitumisen mukaisesti köynnöksin ja kasvein. Vieraat pääsivät myös toteuttamaan taiteellista puoltaan pöytiin jaetuilla värikynillä, joita sai käyttää pöytäliinan koristeluun ja terveisten jättämiseen. Juhlapuheen meille piti Atte Lamminsalo

- 24 tunnin varoitusajalla - Teemu Kontron valitettavan sairastumisen vuoksi. Myöhemmin Mikko Kauhanen piti vaikuttavan puheen sähkölle, jonka jälkeen tunnelmaa sähköistettiin vieraille jaetuilla "ruusuilla", eli sähköshokkikynillä.

Pääjuhlan jälkeen juhlakansaa viihdytti bilebändi Puoliautomaattinen, ja bändin lopettaessa siirryttiin jatkoille paikkaan X, tutummin Teekkarisaunalle, jossa juhlat jatkuivat harvinaisen esiintyjän merkeissä. Jyväskylästä Tampereelle asti saapunut UG-rockyhtye Akseli Hiltunen oli tehnyt vaikutuksen osaan killan entisistä toimijoista aiemmin syksyllä järjestetyllä energisellä keikallaan, ja neuvottelujen jälkeen bändi saatiin kuin saatiinkin esiintymään yksityiskeikalle Teekkarisaunalle. Bändin vedon jälkeen juhlat jatkuivat vielä myöhään yöhön Teekkarisaunalla.

Saimme helmikuussa hyvän kuvan siitä miltä tulevaisuus saattaa näyttää, niin hyvässä kuin pahassa. Kun aikakoneemme palaa takaisin vuoteen 2019, voimme vain pohtia miltä toinen rinnakkainen aikajanamme näyttää vuonna 2068 kiltamme täyttäessä 100 vuotta.

Hei, kesätyöt vielä mennyt ei. On käynnissä melkoinen hurlumhei, joten älä ole kanttuvei. Opiskelijoita palkkaa moni yritys, ehkä sinun paikkasi on tuo TE Kehitys. Sieltä tulee melkoinen kuukausitilitys, tarpeena voi olla silloin TE Kohengitys. Ohhoh, mikä riimitys.

Kenties aikeinasi on kesä-opiskelu, onhan sekin omanlainen nautiskelu. Jos noppia ei kerryttänyt fuksivuosi, kesäperiodin jälkeen on jo toinen kuosi. Vuosi vuodelta kasvaa Ö-mappi, olisiko sittenkin pitänyt vaihtaa alaa. Luulisin, että minusta tulisi hyvä uhripappi.

Katson pakas TE Kaappia, tyhjä. Pöydällä mehutiivis TE-Kaakaojauhe, kestolihavalmis TE-Kakkosnelonen. Eipä näistä kummoista aterialla saa. DI-tutkinto on unelmaa.

Tekniikan akateemiset meitä auttaa, eikä toimintaamme tarvitse lakkauttaa. Kysy ihmeessä minunkin kuulumiset, ja kiitokseksi saat mahdollisesti TE Koripset.

Jukka Johansson

Lisätietoa:

tg: @Zukkimusfilms

Miksi sähköteekkari äänestäisi?

Teemu Kontro ja Juha Köykkä

Astut ulos DUOn ovista, siristät silmiäsi kevätauringossa ja väistät täpärästi sohjolätäkön. Otat horjuen sivuaskeleen päästäksesi kuivin jaloin kohti suojatietä, kun säpsähdät takaa kuuluvaa tuttua kysymystä: “Oisko sulla hetki aikaa puhua politiikasta?” Et kuitenkaan uskalla edes vilkaista taakse, vaan painat kädet korvillesi ja ampaiset hölkkään. Matkalla kämpille väistät vielä ainakin kolmea flaikuttajaa ja kahta kahvintyrkyttäjää. Kämpän oven avatessasi sinua vastaan vyöryy vuorellinen kaikenvärisiä flaikkuja ja muita brosyrejä. Raivaat tiesi esitehelvetin läpi, rojahdat sängylle ja avaat Instagramin. Hengität syvään. Edes hetken rauha vaalimainonnalta. Vaan etpä arvannutkaan, että fidissäsi sinua odottaa kissavideoiden sijaan katkeamaton vuo ehdokasmainoksia, vaalitapahtumia, puolueiden kahvi-iltoja, puolipoliittisia shakkiturnauksia ja kaiken maailman poliittisten blogibroilereiden hengentuotoksia. Heität kännykän lattialle, käperryt kasaksi sängyn nurkkaan ja alat itkeä hysteerisesti. “JÄTTÄKÄÄ JO MUT RAUHAAAAAN!!”

Ok, ripaus liioittelua, mutta olet varmasti huomannut vaalien lähestyvän ja ehkä vaalimainontakin alkaa pikkuhiljaa maistua puulta. Saatat miettiä, “Miksi nää tyypit tyrkyttää jatkuvasti itseään mulle?”. Tälle on yksi, hyvin tärkeä syy: Nuorten äänestysaktiivisuus on huolestuttavan alhainen. Ensi vaalikaudella päätetään pitkälle tulevaisuuteen vaikuttavista linjoista. Kenen näistä pitäisi päättää? Niiden, jotka joutuvat elämään lähes koko aikuisuutensa näiden päätösten kanssa, vai niiden, jotka jo odottelevat eläkepäiviään? Vuoden 2015 eduskuntavaaleissa alle 24-vuotiaista vain 47% äänesti, kun taas 55-69 -vuotiaista 80% äänesti. Vuoden 2017 kuntavaaleissa alle 24-vuotiaista vain 35% äänesti, kun 55-64 -vuotiaista 67,5% äänesti. Kuusikymppiset äänestävät siis lähes tuplasti aktiivisemmin, kuin nuoret.

Jokaisen nuoren ääni on tärkeä, jotta me pääsemme elämään sellaisessa yhteiskunnassa ja maailmassa, jonka pohjaa me olemme itse olleet rakentamassa. Alla muutamia nostoja teemoista, joista tekniikan alan tulevan asiantuntijan kannattaa erityisesti olla näissä vaaleissa kiinnostunut.

**SUOMEN 38. EDUSKUNTAVAALIT:
VALITAAN 200 KANSANEDUS-
TAJAA KAUELLE 2019-2023
VARSINAINEN ÄÄNESTYSPÄIVÄ SU
14.4 .
ENNAKKOÄÄNESTYS KOTIMAASSA
3.-9.4 .
VAALITULOKSEN VAHVISTAMINEN
17.4.**

Ilmastonmuutos ja sähkötekniikka

Vaalien alla yhdeksi paljon puhuttavaksi teemaksi on noussut ilmastonmuutos. Erityisen paljon huomiota ovat herättäneet kansainväliset ilmastolakot, joissa nuoret ympäri maailmaa ovat osoittaneet mieltään ympäristötekojen puolesta. Oli tällaisesta toiminnasta sitten mitä mieltä tahansa, fakta on se, että ilmastonmuutokseen liittyvistä toimenpiteistä tullaan puhumaan paljon seuraavan vaalikauden aikana. Tämä vaikuttanee suoraan myös sähkötekniikan osaajien ammattikenttään: lyhyt vilkaisu suomalaismedioiden vaalikoneisiin kertoo, että ehdokkailta penätään kantoja muun muassa sähköautojen hankintojen tukemiseen, henkilökohtaiseen hiilibudjettiin sekä uusiin ydinvoimalalupiin. Kaikki näistä vaikuttavat suoraan sähkö-DI:n osaamisen kysyntään työmarkkinoilla.

Sotu-uudistus

Valtakunta on viime vuodet kohissut valtavat otsikot saaneesta sosiaali- ja terveydenhuoltouudistuksesta, jonka ansiosta myös Suomen ensimmäinen sähkötekniikan diplomi-insinöörin johtama hallitus kaatui hiljattain. Tämä on kuitenkin ollut lastenleikkiä seuraavaa hallitusta odottavan jättireformin eli sosiaaliturvauudistuksen (kavereiden kesken sotu-uudistus) rinnalla. Myös opiskelijan kannattaa olla hereillä tämän uudistuksen valmistelussa, sillä tukimuutokset saattavat vaikuttaa olennaisesti myös meidän elämäämme. Erityisesti vastikkeeton perustulo - eli automaattisesti ja ehdoitta kuukausittain maksettava sosiaaliturvan muoto - on pyörinyt paljon yhteiskunnallisessa keskustelussa. Joidenkin näkemysten mukaan myös opintoihin myönnettävät tuet voitaisiin korvata perustulomallilla, jolloin opiskelijan sosiaaliturva muuttuisi rakenteeltaan melko radikaalisti. Toisaalta osan mielestä opiskelijoiden tukijärjestelmä tulisi jättää uudistuksen ulkopuolelle tai sitä tulisi kehittää aivan päinvastaiseen suuntaan. Vaalien jälkeen lienemme viisaampia!

***”Kaikki näistä
vaikuttavat suoraan
sähkö-DI:n osaamisen
kysyntään työmarkkinoilla”***

Koulutus ja työelämän murros

Maailma muuttuu kiihtyvällä tahdilla. Nopeat tietoliikenneyhteydet ovat tehneet maailmasta verkottuneemman kuin koskaan ennen ja puhutaan, että datasta on tullut uusi öljy. Tekoäly ja automaatio ovat jo muuttaneet ihmisen tekemän työn roolia ja uudenlainen digitaalinen liiketoiminta mahdollistaa arvon luomisen entistä pienemmällä henkilötyövuosien määrällä. Kokonaisvaltainen muutos on kuitenkin vasta aluillaan. Tulevaisuudessa automaation ennustetaan korvaavan ihmisen monissa perinteisissä asiantuntijatehtävissä ja samaan aikaan työelämän ennustetaan muuttuvan sirpaleisemmaksi ja työsuhteiden lyhenevän. Koulutus on avainatekijä siinä, miten hyvin me tulevaisuudessa sopeudumme muutoksiin. Myös osaamisen jatkuvalla päivittämiselle on saatava toimiva malli. Laadukas ja saavutettava koulutus on suomalaisen yhteiskunnan tärkeimpiä kilpailuvaltteja ja pohjoismaisen demokratian kivijalka. Pari edellistä kautta koulutuksesta ja tutkimuksesta on leikattu. Koulutus ei valitettavasti herätä massassa tunteita yhtä paljon kuin vaikka soteuudistus. Tästä huolimatta koulutus, tutkimus ja elinikäinen oppiminen ovat ratkaisevia Suomen ja maailman tulevaisuuden kannalta.

Me kouluttaudumme tekniikan alan asiantuntijoiksi ja olemme tulevaisuudessa kehittämässä ratkaisuja yhteiskunnan suurimpiin haasteisiin. Äänestäminen on tärkeää, mutta aivan yhtä tärkeää on se, että osallistumme rohkeasti yhteiskunnalliseen keskusteluun. Jos me emme kerro omia ideoitamme julkisesti, niin mitä hyötyä meidän osaamisestamme on?

”Mutta aivan yhtä tärkeää on se, että osallistumme rohkeasti yhteiskunnalliseen keskusteluun”

Miten monimutkaiset globaalit haasteet saadaan selätettyä, jos me emme tuo rohkeasti tekniikan alan näkemystä esille? Jos keskustelu ei perustu alan tutkimustietoon, niin miten päättäjät voivat tehdä onnistuneita ratkaisuja? Otetaan siis rohkeasti kantaa asioihin ja sanotaan julkisesti, mitä mieltä olemme. Se on meidän etuoikeutemme ja vastuumme tulevina asiantuntijoina ja yhteiskunnan rakentajina!

Tarinoita teekkarin elämästä

Kalle Luotola

Osa I

Oli keväinen päivä. Kävelin pitkin Hervannan valtavyhlän viereistä kävelykatua pitkin ja olin onnellinen. Päivän luennot olivat takana, linnut lauloivat ja maa oli jo lähes sula. Tuntui, että aurinkokin paistoi täydellä tehollaan vain tukeakseen tätä onnen huumaa. Pohdin uusinta pulmaani, onko pillissä kaksi reikää vai vain yksi. Olin varma, että kotona saisin vastauksen tähän kysymykseen.

Saavuvin Tuulanhoviksi nimetyn asuinalueeni luo ja huomasin miehen tulevan shortseissa pihapolkua vastaan. Hän näytti aivan tyypilliseltä fysiikan tohtorivaiheen opiskelijalta, ikä yli 40-vuotta, huono ryhti ja iso koukkunenä. Pitkät, tummat hiukset korostivat vain tätä irvokasta näkyä. Hänellä oli kädessään pyykkikori, joten tein suurta älykkyyttä vaativan päättelyn. Hän on tulossa pyykkituvalta.

Sydämeeni hiipi pieni pelko. Ei kai vain tämä mies ole tulossa myös b-rappuun. Hän katsoi minua kuin halpaa makkaraa, ja ajatuksissaan hänellä oli kai sama pelko. Toive täydellisestä kotimatkasta murskaantui sillä samalla hetkellä, kun näin tämän miehen kääntyvän ja löntystelevän

kohti b-rapun ovea kuin mikäkin komennusmies. Aurinko meni pilven taakse piiloon, ja taivas synkkeni uhkaavan tummaksi samalla kun sielustani irtosi jälleen pieni palanen. Katsellessani tämän

miehen löntystelyä, olin varma, että myös hän haluaa mennä hissiin. Ryhdyin kuumeisesti miettimään ratkaisua, miten vältän tämän sosiaalisen tilanteen. Sitten sain idean, esitän tarkastavani postin ja ottavan sen, vaikka yleensä tämänkaltaista prosessia en tee. Tiesin, että se rikkoo iltapäivärutiiniani, mutta mies on hädässä valmis tekemään ihan mitä tahansa. Mutta tämä mies oli ovelampi kuin odotin. Hän kai vaistosi pelon, joka oli sisälläni herännyt.

Astuessaan sisään hissiin, hän jäi kädellään pitämään hissini ovea auki. Jähmetyin paikoilleni ja olin kuin peura ajovaloissa. Olin menettänyt tilanteen hallinnan, ja en voinut muuta kuin jäädä odottamaan hänen seuraavaa siirtoaan. Tunsin, kuinka hikipisara valui poskeani pitkin, ja tiesin, että se kimalsi kuin Linnunrata yömyöhään kaukana kaupungin valoista. Kaukaa hissikopin syövereistä kuului huuto: ” Do you come?”

Pahin pelkoni toteutui, sillä tämä mies ei osannut puhua suomea. Tunsin, kuinka adrenaliini alkoi virrata kehossani kuin Kokemäenjoki pahimpaan tulva aikaan. Mutta pelini oli pelattu. En tiennyt kuinka voisin päästä kunnialla pois tilanteesta. Pyyhkäisin hikipisaran pois poskeltani ja lähestyin hissiä vaikein askelein, kuin kuolemaantuomittu astelisi kohti giljotiinia. Mutta kuolemaantuomittu saa päättää viimeisen ateriansa, minulla sitä mahdollisuutta ei suotu, vaan viimeisin ateria, jonka olin syönyt, oli ylikypsää pastaa ja paneroitua kanaa. Ajattelin, että kyllä se paremman puutteessa menee. Hitaasti, mutta varmasti, etenin kohti hissiä epätoivo mielessäni, sillä minä tiesin jotain, mitä hän ei.

Tiesin, että meidän yhteinen massa ylittää hissin kantokyvyn rajat. Ennen kuin jalkani astui sisään, katsoin tätä miestä, ja tiesin, että hän näki silmistäni epätoivon. Samalla millisekunnilla hissin varoitusääni alkoi huutaa kuin koulukiusattu alikersantti armeijassa, korkealta ja kovaa. Katsoimme toisiamme silmiin ja näimme toisiemme silmistä kaiken, sanoja ei tarvittu. Muistan, kuinka tämä hetki tuntui ikuisuudelta. Viimein sain käskettyä jalkani nousemaan pois hissistä. Laitoin hissin oven kiinni ja katsoin hissin ikkunasta, kuinka hissi lähti nousemaan kohti korkeuksia, Jumalaa kuitenkin saavuttamatta.

Muistan, kuinka katsoin tätä miestä silmiin ja niissä oli pahoillaan olon tunne, joka lävisti sieluni. Tajusin, kuinka hänkin on vain ihminen, joka ei halua toiselle ihmiselle pahaa, ja tarjosi minulle nopeampaa pääsyä

kotiin. Vielä viimeisellä hetkellä olin lukevinani hänen huuliltaan pahoittelut.

Jäin hissin ulkopuolelle miettimään, mitä tämäkin kohtaaminen universumin kannalta merkitsee. Sen tiedän, että yhteen meitä ei oltu tarkoitettu. Mutta entäpä, jos hissi olisi ollut kunnossa ja olisimme ystäväystyneet ja tulevaisuudessa keksineet lääkkeen syöpään. Tai entä, jos hän olisi ollut murhaaja, ja elämäni olisi päättynyt siihen. Vai olisiko se kuitenkin vain ollut turha tapaaminen, josta ei olisi jäänyt historian kirjoihin mitään merkintää ja olisi tuonut meille molemmille vain kiusallisen olon. Olisikohan hän tiennyt vastauksen pilli kysymykseen.

”Walter Ahlfors”

Näyttikö lehti hyvältä vai puuttuuko siitä vielä se jokin? Vastauksesta riippumatta, Sähkösanomat hakevat aina uusia toimittajia joukkoonsa! Kysymyksien tullessa voi yhteyttä ottaa päätoimittajaan.

Sofia Finn Virtanen

tg: @sofiafinn

sähköposti: sahkokilta@skilta.fi